

Groene hoop

Er schuimt iets zacht doorheen 't geblaarte
vlinders dansen hartgrondig mee
in deze oase waar aromen
van aard' en groene waterglans
goudgerand in pluis verstillen
altegen karmozijnen deemst'ring in
waar wind graag wijmen uit de kant
met haagwind' en wilgentenen
langzaam in 'n polder verrand

onder een zwijmelende hemel
stokt 't begrip in dit niemandsland
lijkbleek ontdaan van geboort' en rechten
is raffinement al wat nog rest
een tegenpruttelende vos
aquarelleert mythisch uit onmacht hier
onheil verscheurend wacht een stem
gewassen adem is wat rest
ontbost, ontgracht, ontknopt, ad-rem

Sabine Luypaert 26nov07
Lappersfort Poets Society, www.ggf.be